

HOMILIA CORPUS CHRISTI

(Berga i Solsona, 16 i 19 de juny de 2022)

Cada any, la festa del Corpus Christi ens convida a centrar la mirada al sagrament admirable de l'Eucaristia i a agrair de cor la presència real i confortadora de Crist en els signes senzills del pa i del vi. En un gest extraordinari d'amor, "la nit que havia de ser entregat", Jesús va voler fer-se aliment per a la vida dels deixebles i va fer perpetuar el seu "memorial", els gestos i actituds que es van viure durant aquell Sopar.

Us convido especialment a contemplar i agrair l'Eucaristia com a sagrament de la unitat, que ens atorga forces per a la missió.

1.- Sagrament de la unitat

L'Eucaristia és, en primer lloc, el sagrament de la unitat, perquè mitjançant aquest signe es realitza la profunda unitat de nosaltres amb Crist i dels uns amb els altres. L'Eucaristia fa possible una unitat extraordinària de cadascun de nosaltres amb Crist. Menjar-nos el seu cos ens permet entrar en comunió íntima amb Ell, identificar-nos amb Ell, viure amb Ell i per a Ell. En participar de l'Eucaristia som units d'una manera estreta al mateix Jesucrist. Qui menja la seva carn té vida en Ell (cf. Jn 6, 56).

Però aquesta nostra comunió amb Crist ens porta a la comunió entre nosaltres. Sant Pau se'n va adonar de seguida i així ho va escriure als cristians de Corint: "El pa és un de sol, i per això nosaltres, ni que siguem molts, formem un sol cos, ja que tots participem d'aquest únic pa" (1 Cor 10, 17). Nosaltres som el Corpus Christi, el cos de Crist, perquè participem del cos eucarístic de Crist. L'Eucaristia és una font de comunió entre nosaltres. L'Eucaristia edifica la comunitat, construeix l'Església. Per això, cada comunitat cristiana, cada parròquia, ha de tenir el centre en l'Eucaristia. Com va dir el Concili, "no es construeix cap comunitat cristiana si aquesta no té la seva arrel i el seu centre en la celebració de la sagrada Eucaristia" (PO 6).

La nostra participació al Sínode dels bisbes i la reflexió que hem realitzat sobre la sinodalitat de l'Església ens ha permès, durant els darrers mesos, prendre consciència que ser cristià suposa caminar al costat d'altres. El procés sinodal en què hem participat també ens ha ajudat a descobrir la importància que tots els cristians prenguin part activa en la vida i missió de l'Església. Ara bé, no podem oblidar que la font que fa créixer la nostra sinodalitat és l'Eucaristia. "El camí sinodal de l'Església es plasma i s'alimenta amb l'Eucaristia" (CTI, La sinodalitat, 47).

2.- Força per a la missió

Alhora, l'Eucaristia ens dona força per complir la nostra missió, que no és altra que anunciar l'Evangeli. L'Església no viu per a si mateixa, sinó per proclamar Crist. La vivència de la sinodalitat condueix a la missió que s'alimenta de l'Eucaristia. L'Eucaristia té una força gran de manera que mai no ens tanca en nosaltres mateixos, sinó que ens llança cap a fora. Viure l'Eucaristia ens fa sentir la passió per anunciar com a bona

notícia la mort de Jesús i proclamar-ne la resurrecció. Sant Pau deia que cada vegada que mengem el pa i bevem del calze anunciem la mort del Senyor fins el dia que Ell torni.

L'Església proclama el seu Senyor en tot allò que és i tot allò que fa. És fonamental el testimoni de cada creient i de cada comunitat cristiana. De l'Eucaristia brolla la força per anunciar sense por que Jesús és el nostre Senyor. Necessitem aquesta força especialment quan sentim la pressió d'una societat que no només ha perdut la fe sinó que àdhuc margina el creient i, de vegades, fa burla de la seva fe. En aquest ambient, la nostra vida és la que, enfortida amb l'Eucaristia, ha de convèncer els altres que tenim un Senyor i Salvador.

També és important potenciar l'acció social que desenvolupa l'Església. Aquesta acció també té la seva arrel al misteri de l'Eucaristia, que és sagrament de l'amor. Combreguem en el sagrament de l'amor, que és més fort que la mort, i aquesta experiència ens impulsa a posar-nos al servei dels germans, especialment dels més vulnerables. No és estrany, per tant, que el Dia del Corpus sigui el dia de Càritas. A l'evangeli hem escoltat Jesús, que deia als deixebles: “doneu-los menjar vosaltres mateixos”. També avui Jesús ens continua convidant a donar menjar als germans i fins i tot a alguna cosa més: ser nosaltres com Ell, pa partit per a la vida del món (cf. *Sacramentum caritatis*, 88). L'informe Foessa que ha elaborat Càritas parla de que el 29% de la població de Catalunya pateix exclusió social. Els cristians hem de ser impulsors d'una societat que sigui capaç d'escoltar la veu dels més febles i de donar-los ajut.

L'Eucaristia ens converteix també en sembradors d'unitat, no sols dins de l'Església, sinó també en la societat en què vivim. L'experiència de comunió que vivim a l'Eucaristia ens condueix a ser treballadors de la unitat i fraternitat entre els homes. Enmig d'una societat fortament individualista, els cristians hem de saber ser artífexs de pau i d'unitat. Enfront de les crispacions i els enfrontaments, hem de sembrar la concòrdia. (La vida humana es una constant lluita contra el mal, els dimonis de la venjança i de l'odi, como des de fa molts segles es representa a la Patum). L'aposta per ser una Església sinodal exigeix que caminem al costat dels nostres contemporanis i treballem plegats per fer una societat més fraterna.

Com veieu, l'Eucaristia és un misteri admirable, que estableix la nostra comunió amb Crist, ens fa formar un sol cos i ens impulsa a ser testimonis del Crist amb la nostra paraula i amb la vida, amb la nostra proximitat a tots –i especialment als més pobres- i amb la nostra aposta ferma per ser homes i dones de pau i reconciliació. Deixem que l'Eucaristia ens transformi i ens faci ser el Corpus Christi, el cos de Crist viu.

HOMILÍA CORPUS CHRISTI

(Berga y Solsona, 16 y 19 de junio de 2022)

Cada año, la fiesta del Corpus Christi nos invita a centrar nuestra mirada en el sacramento admirable de la Eucaristía y a agradecer de corazón la presencia real y confortadora de Cristo en los signos sencillos del pan y del vino. En un gesto extraordinario de amor, “en la noche en que iba a ser entregado”, Jesús quiso hacerse alimento para la vida de discípulo y mandó perpetuar “en memoria suya” los gestos y actitudes que se vivieron durante aquella Cena.

Os invito especialmente a contemplar y agradecer la Eucaristía como sacramento de la unidad, que nos otorga fuerzas para la misión.

1.- Sacramento de la unidad

La Eucaristía es, en primer lugar, el sacramento de la unidad, porque a través de este signo se realiza la profunda unidad de nosotros con Cristo y de unos con otros. La Eucaristía hace posible una extraordinaria unidad de cada uno de nosotros con Cristo. Comer su cuerpo nos permite entrar en comunión íntima con Él, identificarnos con Él, vivir con Él y para Él. Al participar en la Eucaristía somos unidos de un modo estrecho al mismo Jesucristo. El que come su carne tiene vida en Él (cf. Jn 6, 56).

Pero esta comunión nuestra con Cristo nos lleva a la comunión entre nosotros. San Pablo se dio cuenta de ello enseguida y así lo escribió a los cristianos de Corinto: “Porque el pan es uno, nosotros, siendo muchos, formamos un solo cuerpo, pues todos comemos del mismo pan” (1 Cor 10, 17). Nosotros somos el Corpus Christi, el cuerpo de Cristo, porque participamos del cuerpo eucarístico de Cristo. La Eucaristía es fuente de comunión entre nosotros. La Eucaristía edifica la comunidad, construye la Iglesia. Por eso, cada comunidad cristiana, cada parroquia, debe tener su centro en la Eucaristía. Como dijo el Concilio, “no se construye ninguna comunidad cristiana si ésta no tiene su raíz y centro en la celebración de la sagrada Eucaristía” (PO 6).

Nuestra participación en el Sínodo de los obispos y la reflexión que hemos realizado sobre la sinodalidad de la Iglesia nos ha permitido, durante los últimos meses, tomar conciencia de que ser cristiano supone caminar junto a otros. El proceso sinodal en que hemos participado nos ha ayudado también a descubrir la importancia de que todos los cristianos tomen parte activa en la vida y misión de la Iglesia. Ahora bien, no podemos olvidar que la fuente que hace crecer nuestra sinodalidad es la Eucaristía. “El camino sinodal de la Iglesia se plasma y se alimenta con la Eucaristía” (CTI, La sinodalidad, 47).

2.- Fuerza para la misión

Al mismo tiempo, la Eucaristía nos da fuerza para cumplir nuestra misión, que no es otra que anunciar el Evangelio. La Iglesia no vive para sí misma, sino para proclamar a Cristo. La vivencia de la sinodalidad conduce a la misión, que se alimenta de la Eucaristía. La Eucaristía tiene una fuerza grande de manera que nunca nos cierra en nosotros mismos, sino que nos lanza hacia afuera. Vivir la Eucaristía nos hace sentir la pasión por anunciar como buena noticia la muerte de Jesús y proclamar su resurrección. San Pablo decía que cada vez que comemos el pan y bebemos del cáliz proclamamos la muerte del Señor hasta que Él vuelva.

La Iglesia proclama a su Señor en todo lo que es y todo lo que hace. Resulta fundamental el testimonio de cada creyente y de cada comunidad cristiana. De la Eucaristía brota la fuerza para anunciar sin miedos que Jesús es nuestro Señor. Necesitamos esta fuerza especialmente cuando sentimos la presión de una sociedad que no sólo ha perdido la fe sino que margina al creyente y, en ocasiones, hace burla de su fe. En este ambiente, es nuestra vida la que, fortalecida con la Eucaristía, tiene que convencer a los demás de que tenemos un Señor y Salvador.

También es muy importante potenciar la acción social que desarrolla la Iglesia. Esta acción también tiene su raíz en el misterio de la Eucaristía, que es sacramento del amor. Comulgamos en el sacramento del amor, que es más fuerte que la muerte, y esta experiencia nos impulsa a ponernos al servicio de los hermanos, especialmente de los más vulnerables. No es por eso extraño que el Día del Corpus sea el día de Cáritas. En el evangelio hemos escuchado a Jesús, que decía a los discípulos: “dadles vosotros de comer”. También hoy Jesús nos sigue invitando a dar de comer a los hermanos e incluso a algo más: ser nosotros como Él pan partido para la vida del mundo (cf. *Sacramentum caritatis*, 88). El informe Foessa que ha elaborado Càritas, habla de que el 29 % de la población de Cataluña padece exclusión social. Los cristianos tenemos que ser impulsores de una sociedad que sea capaz de escuchar la voz de los más débiles y de prestarles ayuda.

La Eucaristía nos convierte también en sembradores de unidad, no sólo dentro de la Iglesia, sino en la sociedad en que vivimos. La experiencia de comunión que vivimos en la Eucaristía, nos conduce a ser trabajadores de la unidad y fraternidad entre los hombres. En medio de una sociedad fuertemente individualista, los cristianos hemos de saber ser artífices de paz y de unidad. Frente a las crispaciones y enfrentamientos, hemos de sembrar la concordia. La apuesta por ser una Iglesia sinodal exige que caminemos al lado de nuestros contemporáneos y trabajemos juntos por hacer una sociedad más fraterna.

Como veis, la Eucaristía es un misterio admirable, que establece nuestra comunión con Cristo, nos hace formar un solo cuerpo y nos impulsa a ser testigos de Cristo con nuestra palabra y con nuestra vida, con nuestra cercanía a todos -y especialmente a los más pobres- y con nuestra apuesta firme por ser hombres y mujeres de paz y reconciliación. Dejemos que la Eucaristía nos transforme y nos haga ser nosotros el Corpus Christi, el cuerpo de Cristo vivo.